בס"ד

יום ד', כ"ז באב תשנ"ח (19 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

קצת על ענין ההוצאה:

מימים ימימה, כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ בעבודי בנ"א שהיו גבורים בה יותר מכל האדם! לכך שמחת הנישואין בישראל גדולה מאוד אדם אחרים שנישואי קדושה הנעשים בישראל פתורה ובמצוה, אות היא לישראל שכל מ"ה קדושים. לכך אמרו חכמים שחתן ביום חופתו מוחלין לו על כל עוונותיו, כדי שיתמיל את מ"ו בקדושה ולאו תביא קובה של עוונות בעולה עו מאחוריו.

ויש מי שאומר אם יעשם אחר למחילת עוונות של חתן-משום שלום בית. שאז יארע בפיהם דבר של כפר שלא יבלו אחד בשני בעוונות שלפני נישואיהם, ויבוא לידי ריעה בלב מבה את לבה.

לכך בימים קדמונים"ם, לאו היו ימים טובים לישראל כימים אשר מחל להם ה"קב"ה על עוונותיהם, יום הכיפורים ויום חמישה-עשר באב. וכיון שהיו מקודשים מעוונות היו קובעים בימים הללו ומחדים אותם לשמחת נישואין. [סדר ההגדה]

לקראת כ"ק שמחת-עולם (יום שם' הקדוש) יום פטירתו של הרב שמואל סלאנט רבה של ירושלים, בשנת תרס"ט (1909):

רבי שמואל סלאנט נתברסם עוד מימי נעוריו בתור עילוי. מספרים, כי בימי ילדותו כבר נתגלו בו סימני בקיאות ותמדנות כאחת. פעם, בלה ונפל למשכב - בבן ד שנים בלבד. הוריו קראו לרופא ובלה, אחר ש מש את דפקו ובדק את גופו, ביקש מהילד שיראה לו את לשונו. כשראה הרופא כי הלשון אינה נקיה, פנה אל ההורים ואמר "לשונו של הילד אינה נקיה ובה האות שקיבתו נתקלקלה..." שמע הילד את דברי הרופא ואנה באמרו: "מי הוא האיש שיכול להגיד בודאות כי לשונו נקיה? והלא כך אמרו חז"ל (במסכת נבא בתרא קסה.): "רוב בני אדם בגבעה, ומיעוט בפריות והם בלשון הרע..."

[מ"ד: תודש בחודשו" - הרב מימון]

יום נעים!